

År 2000 forude

VI HAR LIGE taget hul på et nyt årti. Forude ligger årstallet 2000, ikke blot et nyt århundrede, men et nyt årtusinde. Man behøver ikke være profet for at forudsige, at dette årstal vil komme til at præge vor kristne tænkning. Ved sommerens store evangelisationskonference i Manila blev det nævnt en del gange – og som regel brugt på en positiv og udfordrende måde.

Udfordringen ligger i, at alle mennesker får en mulighed for at høre evangeliet inden år 2000. Naturligvis kunne man lige så godt have sagt år 1999 eller 2001! I sig selv bør der nemlig ikke være noget magisk over årstallet 2000. Det er jo bare et rundt tal, velvidende, at jeg lægger mere mærke til, når kilometertælleren runder 100.000, end når den kommer til 99.897.

EN AMERIKANSK JØDEKRISTEN LEDER skriver, at han gerne vil opleve år 2000. Han forudser nemlig, at der vil fremkomme en mængde kristne grupper, der vil forudsige, at Jesus kommer år 2000. For sin egen del længes han efter Jesu komme, men han vil på ingen måde komme med forudsigelser om datoen og årstallet. »Den 2. januar i året 2001 vil jeg, hvis jeg stadigvæk lever, kigge på dem og sige: Nå da, der tog I fejl igen. – Jeg vil gerne opleve år 2000 netop for at sige, at Bibelen stadigvæk er sand, og at ingen kender tiden for Jesu komme.«

Han fortsætter med at understrege, at hvis han skulle ønske noget for det næste århundredes mennesker, skulle det være, at de ene og alene har tillid til Guds ord.

Og dette ord siger, at Jesus kommer igen. Den omtalte jødekristne leder kan godt leve med, at der blandt kristne er lidt forskellige meninger og tolkninger om, hvordan omstændighederne vil være omkring Jesu andet komme. Men på et punkt bør vi være enige, siger han: »Det vil indtræffe.« Er vi nemlig enige om det eller rettere lever i den forventning, vil det præge os forud for år 2000.

OG HERI HAR HAN ret. Det at være optaget af omstændighederne omkring Jesu andet komme er nemlig ikke altid ensbetydende med, man lever i nærforventning. Nærforventning til at Jesus kommer indvirker på alt: hvordan vi lever vort liv, hvordan vi opbygger vort menighedsliv, og hvad vi forventer af vores liv.

Det indvirker også på, hvad vi gider beskæftige os med. I den forbindelse har den jødekristne leder et par rammende bemærkninger angående børnearbejde. Han siger: »Du bliver ikke berømt, når du arbejder blandt børn. Du får ikke anerkendelse fra de store skarer. Du kan ikke opbygge et stort ry omkring dig selv. Du bliver ikke inviteret til de store konferencer, når du er involveret i børnearbejdet. Du gør bare det vigtigste, der kan gøres i denne verden!«

Egen stolthed og det, at man gerne vil opnå et ry, gør sit til, at en del kristne ikke længere vil gøre dette vigtigste arbejde. Det gælder arbejdet med vore egne børn – og andres børn.

Naturligvis er der mange »vigtige« arbejdsgræne. Også forud for år 2000. Men lad os ikke bilde os selv ind, at vi har gjort vores pligt, hvis vi svigter i nærmiljøet og på det personlige plan.

Den, der lever i nærforventning til Herrens komme, vil hverken svigte børn eller gamle eller andre. Mund til hjertemetoden har vist sig at være den mest effektive i evangelisation tidligere. Sådan vil det også være forud for år 2000.